Nazwisko GODLEWSKA DE ARANDA

Imiona IZABELLA Pseudonim .....

Z domu .....

Data urodzenia 18.12.1931 Miejscowość, kraj Stonim

Data śmierci 12.06.2018 Miejscowość, kraj Madryt, Hiszpania

Lat życia 86

Adres cmentarza .....

.....

Źródła: Tydzień Polski 28.09.2018

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ..... **Tytuły naukowe** .....

Rodzaj wojska ..... **Stopień wojskowy** .....

Odznaczenia .....

.....

.....

Dnia 12 czerwca 2018 r. zmarła w Madrycie w wieku 86 lat

T. P. 28.9.18.

Ś.P.

IZABELLA GODLEWSKA DE ARANDA

malarka, rzeźbiarka i architektka,
wdowa po JE Ambasadorze Hiszpanii
Eduardo Aranda Carranza,
córka Senatora Józefa Godlewskiego
i Fabianny z Hutten- Czapskich,
prawnuczka Emeryka Hutten-Czapskiego,
zasłużona dla muzeum jego imienia
i dla Muzeum Narodowego w Krakowie
oraz dla Zamku Królewskiego na Wawelu.

Pogrzeb został odprawiony dnia 20 czerwca
w kościele San Manuel y San Benito w Madrycie.

Msza święta w intencji Izabeli Godlewskiej de Aranda
oraz w intencji Jej syna Eduardo Aranda Godlewskiego,
zmarłego w Londynie 21 grudnia 2017 r.,
odprawiona zostanie w kościele św. Barbary w Krakowie
dnia 28 września 2018 r. o godz. 17.00.

O czym zawiadamiają **dzieci Izabella Aranda Godlewska**
i José Ramón Aranda Godlewski wraz z rodziną

WIKIPEDIA
Wolna encyklopedia

Izabella Godlewska

Izabella Godlewska de Aranda (ur. 18 grudnia 1931 w Słonimie, zm. 12 czerwca 2018 w Madrycie[1]) – malarka, rzeźbiarka, architekt.

Izabella Godlewska	
Imię i nazwisko	Izabella Godlewska de Aranda
Data i miejsce urodzenia	18 grudnia 1931 Słonim
Data i miejsce śmierci	12 czerwca 2018 Madryt
Narodowość	Polska
Dziedzina sztuki	rzeźba, malarstwo, architektura

Życiorys

Córka Józefa Godlewskiego, senatora z Nowogrodczyzny, i Fabianny z Czapskich, prawnuczka Emeryka Hutten-Czapskiego, krewna malarza i pisarza Józefa Czapskiego. Rodzice Godlewskiej poznali się w Mińsku, ślub wzięli w Warszawie w 1920 roku. Od 1926 roku gospodarowali w majątku Synkowicze (obecnie Białoruś) w północno-wschodnich kresach II Rzeczypospolitej. Tam też Izabella Godlewska spędziła dzieciństwo.

W pierwszych dniach września 1939 roku rodzina, uciekając przed Niemcami, dotarła do Wilna. Po zajęciu miasta 19 września przez wojska sowieckie wyruszyła w dalszą podróż: przez Rygę do Szwecji, a następnie przez Belgię do Francji. We Francji Józef Godlewski uczestniczył w tworzeniu obozu dla polskiego wojska w Coëtquidan.

Po klęsce Francji w czerwcu 1940 roku rodzina uciekła do Marsylii, po czym przez Hiszpanię i Portugalię do Wielkiej Brytanii. Tam Józef Godlewski zaciągnął się do wojska, a Fabianna Godlewska prowadziła, z ramienia Polskiego Czerwonego Krzyża i lotnictwa polskiego, dom dla rekonwalescentów wojennych w Craighall koło Blairgowrie w Szkocji. Izabella Godlewska przebywała w szkole z internatem Kilgraston Sacred Heart School w Perthshire, a jedną z koleżanek była Renia Maczkówna, córka generała Stanisława Maczka[2].

Po wojnie sytuacja rodziny była trudna. Józef Godlewski pracował jako strażnik w muzeum Victoria & Albert Museum w Londynie, współredagował pismo „Lwów i Wilno". Izabella Godlewska w tym czasie wahała się pomiędzy studiami muzycznymi i malarskimi. Ze względów pragmatycznych wybrała architekturę, którą studiowała w Oxford School of Architecture (dyplom w 1955 roku). Równolegle pobierała lekcje malarstwa u Józefa Pacewicza, malarza dawniej związanego z École de Paris. Po studiach pracowała w biurze architektonicznym Olivera Chestertona w Londynie, projektując m.in. blok mieszkalny w Kadyksie i dom w Mojácar dla Dolly Sanchez Bella[3].

W 1959 roku wyszła mąż za hiszpańskiego dyplomatę Eduarda Aranda y Carranza i przeprowadziła się do Madrytu. Tam pracowała w biurze architektonicznym Mariano Garrigueza, współpracowała z architektem José Suáresem i poznawała madryckie środowisko artystyczne. Na świat przyszło troje dzieci. W związku ze stanowiskiem męża często zmieniała kraje zamieszkania: Haiti, Włochy, Finlandia, Estonia. Te podróże stanowią istotną inspirację w twórczości artystki. Po śmierci męża w 1993 roku osiedliła się na stałe w Londynie.

Twórczość

W czasach studenckich koncentrowała się na akwareli – to zainteresowanie trwa całe życie, owocując wieloma krajobrazami, np. widokiem neogotyckiej fasady Muzeum of Natural History o różnych porach roku i dnia.

Kolejne etapy twórczości

- Pobyt na Haiti – fascynacja lokalną ludnością (17 realistycznych portretów).
- Pobyt w Rzymie i później – cykl panoramicznych widoków miasta powstały około 1967 roku, cykl abstrakcyjnych krajobrazów horyzontalnych, których motywem są pasy, a dominantą czerwień. Wtedy też zaczynają powstawać najbardziej charakterystyczne dla artystki obrazy. Jest to początek cyklu *Energia koloru*, kontynuowanego przez 30 lat. Są to obrazy o soczystych i kontrastowych barwach powtarzające w różnych wariantach horyzontalne krajobrazy. Wzruszenie naturą, które przeradza się w formy abstrakcyjne, bogactwo barw, harmonię, prawdę widzenia. Równolegle do tego cyklu powstaje inny – liryczny, romantyczny, z przewagą tonów niebieskich, nawiązujące do motywu wody.
- Pobyt w Finlandii i Estonii – abstrakcja o chłodniejszym kolorycie, liniach o łagodnym, falującym charakterze.
- Szwajcaria – Godlewska otwiera w 1990 wystawę Czapskiego w Szwajcarii. Spędza z nim trochę czasu. Zafascynowana jest jego rysunkami.
- Po śmierci męża artystka coraz bardziej interesuje się rzeźbą. Rzeźby Godlewskiej można podzielić na trzy typy. Pierwszy – nawiązujący do tradycji rzeźby hiszpańskiej, tj. dynamiki, ekspresji; drugi – inspirowany surrealizmem i odnoszące się do fascynacji ciałem otwierającym się do wewnątrz; trzeci – typ abstrakcyjny, koncentryczny.

Izabella Godlewska nie należała do żadnej z artystycznych grup, co więcej wymyka się rygorom stylów i kierunków[4].

> Staram się rozumieć abstrakt jako nieskończoność w pojęciu absolutu. Niedoścignionego absolutu, gdzie wyobraźnia łączy się z wizją znanych nam realiów. To wizja natury, krajobrazu, wschodu i zachodu słońca, poświaty księżyca, ostateczna i jedyna prawda, która jest jednocześnie nieskończonością. To swoisty język świata nas otaczającego, który szuka swego własnego wyrazu, by znaleźć drogę do pojednania z przeznaczeniem".

Wystawy indywidualne[5]

- 1962 – Instytut Francuski w Port-au-Prince (Haiti);
- 1969 – Galeria 88 w Rzymie;
- 1970 – Galeria Acquavella w Caracas (Wenezuela);
- 1974 – Galeria Skira w Madrycie;
- 1977 – Muzea Sztuki Współczesnej w Bagdadzie, Kairze i Aleksandrii;
- 1979 – Caja de Ahorros w Kadyksie;
- 1980 – Galeria Sen w Madrycie;
- 1990 – Bank Midland w Londynie;
- 1999 – The Air Gallery i Studio Gallery w Londynie;
- 2005 – Muzeum Uniwersyteckie w Toruniu;

- 2006 – Muzeum Narodowe w Krakowie[3].

Wystawy zbiorowe

- 1973 – wystawa: *70 lat malarstwa hiszpańskiego* prezentowana w Madrycie, Londynie, Dublinie i Warszawie (wśród innych autorów był m.in. Salvador Dalí);
- 1980 – wystawa Trayectorias w Neapolu, Atenach, Ankarze, Stambule, Ammanie, Bangkoku, New Delhi i Kanberze.

Jej prace znajdują się w zbiorach Muzeum Uniwersyteckiego w Toruniu, Muzeum im. Emeryka Hutten-Czapskiego w Krakowie oraz w zbiorach prywatnych w Wielkiej Brytanii i Hiszpanii.

Przypisy

1. *Izabella Godlewska De Aranda, 18.09.2018 - nekrolog* (http://nekrologi.wyborcza.pl/0,11,,429875,Izabella-Godlewska-De-Aranda-nekrolog.html), nekrologi.wyborcza.pl [dostęp 2019-01-18].
2. Małgorzata Oberlan, *Kobieta z godnością jest siłą świata* (http://www.expressbydgoski.pl/archiwum/a/kobieta-z-godnoscia-jest-sila-swiata,11386779/), „expressbydgoski.pl" [dostęp 2018-05-31] (pol.).
3. *Izabella Godlewska De Aranda: Malarstwo i Rzeźba - News O.pl* (http://news.o.pl/2006/02/26/izabella-godlewska-de-aranda-malarstwo-i-rzezba-muzeum-narodowe/), O.pl Polski Portal Kultury [dostęp 2018-05-31].
4. *Vortex | Katalog MNK* (http://katalog.muzeum.krakow.pl/pl/work/MNK-II-rz-1748-Vortex), katalog.muzeum.krakow.pl [dostęp 2018-05-31] (pol.).
5. *De Aranda Izabella Godlewska ● Biografia, dzieła, wystawy ● Artinfo.pl* (http://www.artinfo.pl/artysta/de-aranda-izabella-godlewska), artinfo.pl [dostęp 2018-05-31] (pol.).

Linki zewnętrzne

- Towarzystwo Przyjaciół Muzeum im. Emeryka Hutten-Czapskiego, katalog wystawy z 2005 roku (https://web.archive.org/web/20160304041526/http://www.czapscy.org.pl/godlewska.php). czapscy.org.pl. [zarchiwizowane z tego adresu (http://www.czapscy.org.pl/godlewska.php) (2016-03-04)].

Źródło: „https://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Izabella_Godlewska&oldid=68194823"